EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 08/10/2021 a les 12:20

?Cada dia al dematí

Doncs ja fa gairebé un mes que l'estiu es va acabar i cada cop els records es difuminen més. Fa pocs dies, molts estàvem torrant-nos a la platja i fent vida de ric, sense horaris ni obligacions. Fa no pas gaire temps, els dies eren llargs i la calor ens abraçava amb força fent-nos suar de valent. Fa poques setmanes, esmorzàvem relaxats, sense presses i amb l'únic dubte de què dinaríem.

Però a la vida tot són etapes. Ja ha tornat la dura vida de la classe treballadora: horaris, obligacions, presses, nervis, pluja, fresca, feina. No sé vosaltres, però dia a dia es va confirmant que la pitjor hora del dia és la primera, aquell moment des que sona el despertador fins que aparquem el cotxe a la feina corresponent. Amb el so de les persianes pujant, entren els primers rajos del sol i també els primers dubtes existencials.

Com ens haurem llevat avui? Els adults estarem animats? I els nens, tindran ganes d'anar a l'escola o pensaran que amb els avis es viu millor? Acceptaran d'anar amb els seus nous amics i companys o voldran quedar-se jugant amb la bicicleta que a l'estiu els acompanyava a tot arreu? O potser no hauran passat bona nit i estaran cansats, plens de mocs i amb una tos que no els deixa parlar... Què fem? Qui el cuidarà? Ja fem tard.

Cada dia al dematí, a moltes llars -o això espero-, el dia es desperta ben entretingut. I de ben segur que molts pares i mares pensen que només els passa a ells, ja que quan surten de casa busquen la complicitat de les altres famílies i molts cops només veuen aquells nens o aquelles nenes impol·luts, vestits impecablement marxar decidits i amb un somriure d'orella a orella cap a la porta de l'escola.

Des d'aquí, els saludo i crido ben alt que en som molts i que no estan sols. Molts lluitem dia a dia per millorar aquest moment, però encara ens hem de prendre el cafè amb llet a peu dret. Tranquils, ens en sortirem -de tot ens en sortim-, però ens calen dosis de paciència i també de bon humor. Bona sort, el curs és molt llarg i cal recordar que sempre tot podria empitjorar.